

90 години Гимназия

Тетевен е не само от първите у нас в редицата селища с най-стари училища, но в миналото тетевенци имат голямата заслуга да се създадат и затвърдят по-низши и по-висши учебни заведения и другаде из страната, там, където условията са давали възможност те да се превърнат в буйни духовни огнища.

Нуждата от повече светлина на духа отдавна е осъзната в нашия град и Тетевен е в списъка на първите селища от провинцията, където грейнаха зарите на по-голяма наука-създадена бе гимназия. Години и десетилетия вече тя е най-значителният светилник за града и околнята. Нейната заслуга за възвисяване духовете и разширяване културния обсерг на нашия край е неоспорима.

Тя оправда усилията и нуждите на създателите си. Тя е дала, дава знания, пръскала е и ще

Тетевен

Муз. Димитър Митрев

Текст: Петър Миров

Титла на СОУ „Г. Бенковски“

Къде сме все - ни млади хо - ра срещи красни ка -
 сред Къла прес - ко във простора устремя да
 сръб. Вред зе - ле - ни се то - дра - ри ни търсят на
 път ни то време ни ха - ни нас ке могойда ни
 сират. Все учи и труд все се - тъл дух и все
 мпра във ро - ци да за - ле - ни от сърце ни -
 ред - ни мир ни вет ни дни нели
 в труд ке удар - нели ни по бедни да летим!

пръска просвета, сеела е и ще се кул-тура.

Като свидно чедо Тетевен мило я е кътал до сърцето си и не е скъпял за нея жертвите си. Кой-ви

отрекъл материални-те условия като фактор за крилатия полет на духа!

Днес Тетевен може смело да се покаже пред света със

своята гимназиална сграда.

Кацнала на най-високо място, досами града, тя не само му дава завършек, а е като че ли духовна

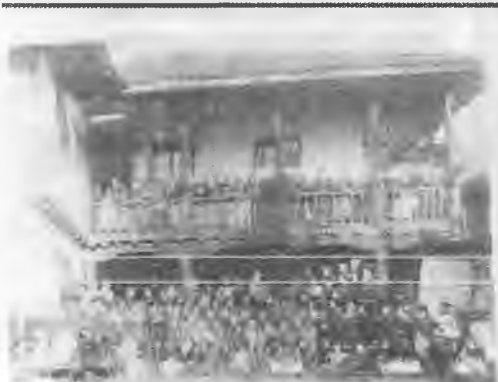
закрилица, бди над града, но окрия към волност и упование. Оттук се откриват широта и простори към дивни природни красоти, оттук се съзерцава, оттук дихът се унася към величието и размаха на творенето и в шепота на трепетните легенди на Балкана. И все пак, тук е място за отдиш и спокойствие от всякакъв шум и външни дразнения и условия за увлекателно вглъбяване във въпросите на науката и живота.

Къде по-идеални условия за провеждане на педагогическа работа!

Тетевен може да се гордее със своята гимназия, Тетевен може да тръбни по света, Тетевен ще превъде със своите дела!

(Материалът е взет от в. "Тетевенски вести", 29 юли 1940г., XIII, като е адаптиран съобразно настоящия момент.)

От редакцията

Гимназията преди....

Юбилейно

Стопи ли със ръка от нежност
 смега от швейта сараята пролетта
 и птиците се вояват във онездата,
 от твоя праг изгнана по света
 едно сияст мълк. и гургурият сто.

Но те напусна светът от после,
 ут остана от левки и пелкав.
 Ти давали му в очите испри смети
 и ти налявали. и ладите прила
 да колит недростатни предеги.

.... и сега !

Георги Бенковски - емблема на Гимназията и път към себепознание

Мъжка молитва

Аз, Гаврил Хлътев от Копривщица, в годините на мъжкото пладнe. След като имах злато и бях равен на паша, и любих жени благородни и горещокръвни, но не вкусих истинска сладост, и яздох несравними коне, та разбрах мъжката гордост и до какво води, след като лицезрях падишаха – владетеля на света, който е човек, и живях във великия Стамбул града на градовете, а и в Александрия, и в Смирна, и в Мосурл, и в Кайро - столицата на персианския шах, обediaх и слязох по сълбата на тшестлавието, та спях заедно с убийци и кучета, но не загубих себе си, и свърнах къмто Влашко, станах симитчия и хъш.

С кама в пояса и една юнашка вяра!

Що е българско без юнаците си? И ако рече някой: Няма ги! Били са! Сега българинът къща върти и парици стиска – но на балкани вече не пририва... аз ще река: Ами Левски? Не беше ли жив до преди три лета и миезина го помнят? Не преривна ли той на времето, та досегна с ногата си свободна земя? И не казваше ли: Юнаците да бъдат готови! Ето в него вярвам. И в онези, които са били преди него във времето. Брадата блести кога сече, а юнакът – щом принесе живот. Както са го принасяли откоже като зърно в нива българските великани!

Къмто вас викам! Предци, войводи – победоносци, светии – словодарители, конници – освободители на роби, стро-

ители на мостове, зографи, хайдуги, бунтовни духове – апостоли, орачи на сърца! Които сте стояли в земята ни твърдо като планините. Вие сте в мен и аз произлазям от вас.

И сега се надигате в мене, с левски нокти ме пробождате извътре и ме подканяте – да свърша туй, дето с ръце не се върши, но остава завинаги под слънцето за людете, и в тях.

Иде час и гръба протръби!

Бунтовния петел пропя и старата змия пазителка изпълзя от леговището си в земята българска.

Не са ли доста на чудовището босфорско всичките кръвни жертви от пет века насам давани? Пък щом е писано още да принесем, нека всичката кръв дето ще се пролее, да падне върху моята глава! И аз да остана един виновен пред народ, Бог и потомство. И нека славата да бъде другиму!

Вие ще искате една кръвна жертва по стар обичай и за себе си, не я назовавайте. Знаем я. Тя е ваша. Сега дайте ми благословия и влейте мощ в десницата и сваят – за един юнашки удар.

С мен се моли Панайот Волов, плакахме заедно. **Него пощадете.**

Имайте мен!

Брегът при Ряхово, Януарий, 6-ти, 1876

(Текстът е предоставен от Христо Спасунин и се публикува за първи път)

Балканът разказва

(откъси от поемата на Хр. Спасунин)

Бе пролет дъждовна. Бе кървава пролет. Хвърковата чета спря своя полет. Средна гора пламна, криле им опърли, а страх и надежда отсам ги прехвърли. Без път и посока, по урви, долове, чертаха те пътя си с кръв и гробове, седемдесет бяха- четирима са вече! От мъка Бенковски и дума не рече, когато решиха измъчени, жалки, да търсят спасение на групички малки. "Процавайте братя!" - очите мълвяха. войводските знаци сълзите спряха...
... Над Костина - мостче от млади букаци, примамка на хищник, капан за юнаци, и дебне там скрита потеря в засада с Люзгаря- изедник- жадуващ награда. Гората потрепна: "Войводо, внимавай!" Реката прошепна: "Над мене не минавай!" Но българин рече: "Хайде, след мене, ще наидете вси скоро спасение!"
Поспря се подлецът, на моста ги сбра, побегна и ... залп планината раздра! Наранен Бенковски разбра- ще се мре! Колкото по- скоро, толкоз по- добре! Сетен взор отпрати към гората тъмна: "Свобода или смърт!" - викна и се гръмна.

Планината цяла зариди, заплака, а гората свесе клони над юнака, небето притихна. Костина застана от кръвта юнашка кървава, червена. Оцеля подлецът!... Бенковски загина и глава юнашка на дълга върлина набучена беше. И българин там понесе главата за ужас и срам!...
от потомци верни- вековечен спомен пази днес Балканът паметника скромен и пред него с почит, мълком ний стоиме и четем. Войводо, твоего свято им, името- легенда и гръба, и зов, името зовящо: "Ти бъди готов и когато пожарът кървав загори, за народ поробен в борбата умри!"... и донася вятър от юг, от далече, **заканата твоя, която изрече:**
"Аз успех в сърцето мръсно на тирана да отворя люта, смъртоносна рана!"
Раната бе смъртна, тиранът загина, свободата скъпа изгря над Родина!...
Минаха години. Векове ще минат. Хора ще се раждат, живеят и гинат. Забрава ще носи времето далечно, но не ще залезе едно име вечно, в Копривщица славна искрата си скрילו,
в Оборище в клетва сърцата спонло, светнало в душата робска като фар, над земя страдална пламнало в пожар.
За да знаем днеска да любим и мразим, земята поена с кръвта им да пазим, за да помним вечно техните завети името **БЕНКОВСКИ** свети и ще свети!

Тетевен, май 1966

90 - годишната история на Гимназията - личности и дати

Директори:

1.Тоньо Петков

От 1.09.1914г. до 1.09.1918г.

Месторождение - гр. Тетевен

Образование - висше-естествена история

2.Павел Тодоров

От 1.09.1918г. до 30.03.1920г.

Месторождение гр. Тетевен

Образование – висше – химия

3.Михал Койчев

От 1.04.1920г. до 1.09.1922г. и

От 15.09.1927г. до 15.09.1928г.

Месторождение – Тетевен

Образование – висше – химия

4.Павел Михайлов

От 1.09.1922г. до 15.09.1927г.

Месторождение – Тетевен

Образование – висше – българска

филология

5.Александър Несторов

От 15.09.1928г. до 1.09.1935г.

Месторождение – Варна

Образование – висше – естествена история

6.Илия Николов Илиев

От 15.09.1935г. до 30.09.1938г. и

от 1.09.1939г. до 1.09.1942г. и

от 15.09.1944г. до 13.09.1946г.

Месторождение – с. Кормянско, Габровски окръг

7.Борис Костов Петров

От 1.09.1942г. до 15.09.1944г.

Месторождение – с. Попица,

Врачански окръг

Образование – висше – философска пропедевтика

8.Петър Христов Атанасов

От 1944 – 1945г. и.д. Директор

Месторождение – гр. Тетевен

Образование – висше – българска филология

9.Борис Василев Иванов

От 13.09.1946г. до 1948г.

Месторождение – гр. Омуртаз

Образование – висше – география

10.Милан Георгиев

От 1.10.1948г. до 1950г.

Месторождение – с. Желява,

Софийски окръг

Образование – висше – география

11.Малин Гюров Йорданов

От 1950 до 1952г.

Образование – висше – философска пропедевтика

12.Вълков Добрев Тонев

От 1952 до 1955г.

Месторождение – с. Сан Стефано, Бургаски окръг

Образование – висше – история

13.Иван Николов Петров

От 1955 до 1957г.

Месторождение – с. Страхилово, В.Търновски окръг

14.Бальо Маринов Курлов

От 1957 до 1959г.

Месторождение – с. Торос

Образование – висше – философия

15.Куман Куманов Пеев

От 1959 до 1960г.

Месторождение – Тетевен

Образование – висше – химия

16.Никола Йолов Атанасов

От 1960 до 1971г.

Месторождение – с. Дерманци, Ловешки окръг

Образование – висше – педагогика

17.Парашкева Илиева Цачева

От 1971 до 1985г.

Месторождение – гр. Тетевен

Образование – висше – българска филология

18.Христо Маринов Христов

От 1985 до 1987г.

Месторождение – гр. Тетевен, кв.Полатен

Образование – висше – математика

19.Теменужка Тихолова Гачева

От 1987 до 1991г.

Месторождение – гр. Тетевен

Образование – висше – педагогика

20.Иван Василев Иванов

От 1991 – 2002г.

Месторождение – Тетевен, кв.Полате

Образование – ВИФ

21.Цецка Димитрова Петкова

От 2002 – 2003г.

Месторождение – гр. Тетевен

Образование – висше – математика

22.Йонка Димитрова Николова

От 2003

Месторождение – гр. Тетевен

Образование – висше – българска

филология

Фрагменти из живота на нашето училище

И тази година ние – учениците от СОУ "Георги Бенковски" – решихме да разнообразим сивото ежедневие на града ни, като взехме участие в открития урок на тема: "Опазване на околната среда". Всичко това се разигра под формата на съд. Имаше си съдия, съдебни заседатели, адвокат, прокурор, свидетели и разбира се – обвиняеми. Съчетавайки полезното с приятното, ние научихме интересни неща за света около нас.

От ляво на дясно: адвокат Василева (Ваня 10б); прокурор Христова (Венцислава 12а); и обвиняемите Плум Бум Металиев (Алекс 12а); Вългерод Диоксидиев (Пламен 12а); Дъжд Хаджи Киселинчев (Мишо 12а) и полиция (Цако 8кл)

Съдът в състав: съдебни заседатели – Пенка и Мария и съдия Гинка Мечкарова Вляво - машинописка на делото - Цветомира от 12а

Ефектина Парникова (Боряна 10б), Изменила климата на планетата Земя

Въпреки амнезията и тежките си рани, римлянинът Цоко Меркурий успя да дойде на делото

"...Креки ме, любовта, любов..."

Изказ

Учениците от нашата паралелка – 9А клас, подготвиха своя изява – музикално – поетичен спектакъл по стихове и писма на Яворов, Мина Тодорова и Лора Каравелова. Поради тематичната обвързаност с жената и любовта премиерата ни

беше на 8-ми март – като поздрав за всички жени от Тетевен.

Спектакълът беше благотворителен, а събраните от двете представления средства дарихме за обогатяване на учебно - техническия фонд на училището.

Пави и Габи IX "а" клас

Денят на Земята

На 22 април най-артистичните ученици от гимназия "Георги Бенковски" представиха в салона на читалище "Съгласие" празничен спектакъл, посветен на Деня на Земята. "Държавите в Европа и техните най-големи забележителности." Инициатор на тематичния спектакъл беше г-жа Росица Паскова, а в тънкостите на театралното изкуство ни въведе Люба Дочева.

През цялото време изследователският екип

(Боряна, Димитър, Борис и Николай XIб клас) неуморно се опитваше да осъществи връзка с мистериозното извънземно. Действието на пиесата ни отведе във Версай, където се запознахме с Краля Слънце, с неговата

кralица и със семейното куче (Христомир и Калина - XIб клас и Дейзи)

В защита на Негово Величество френския крал, който беше нападнат от англичаните, се явиха и четиримата мус-кетари – Атос, Портос, Арамис и Дарганян (Лачо и Христо XIб, Лачо и Боби)

Най-голямото забавление за Краля и Кралицата беше художникът Едуард Мане (Виктор), който им представи една от най-известните си творби.

Дарителството стародавна и настояща черта на достойна българка

В тази юбилейна година на Тетевенската Гимназия искам да благодаря на Виргиния Даниславова Стоянова, която дари на училището Герба на република България. В продължение на повече от 6 месеца бавно, но сигурно тя нарисова държавния знак. С много точност и финес нарисова изправения златен лъв на червено поле във формата на щит, а над него голяма корона. Всички тези символи на българската държавност идват още от средновековната ни държава. Сигурна съм, че когато 18 годишната е рисувала държавния знак многократно, се е вглеждала във всички подробности и детайли, за да не пропусне нещо, защото този знак показва, че България е една от най-старите държави в Европа и достойно е определяла своя герб – знак на многовековното и съществуване.

Сигурна съм, че когато е рисувала триколовния кант и изписаното със златни букви "Съединението прави силата", Виргиния добре е разбрала смисъла им днес.

Благодаря ти, Виргиния. Пожелавам ти все така в живота и в бъдещата ти професия да бъдеш достойна българка!

Пенка Мръвкова – бивш преподавател по история

СЪБИТИЯ НА МИКРО МЕГАС ЗА ПЕРВУЮ ПОЛОВИНУ ГОДА

ЕСЕ

Едва ли днес има българин, който да не познава личността на Георги Бенковски — видния народен водач и революционер. За нас, тетевенци, името му преди всичко се свързва с гимназия "Г. Бенковски" - училище, построено с много любов и труд, училище, издигащо култа към знанието и истината.

Но случайно ли създателите му избират Бенковски за негов патрон? И тъй като аз също съм част от това голямо семейство, а мисълта ми е рожба именно на това учебно заведение, спокойно мога да ви отговоря! Изборът на името не е случаен.

Вече 4 години редица учители се опитваха да вляят в нас частица от духа на комитата, да ни научат да се борим с трудностите, да не се предаваме, да развиваме уменията си, да вярваме. Обръщайки се назад във времето, виждам само веселието, спомням си само хубавите преживявания и мисля: Колко полесно беше! Дали времето заличава лошото, грозното или по-скоро това прави твоето детство, твоето училище. Те остават незабравими, защото са си твои. Защото тук за първи път си се смял от сърце, тук си открил истински приятели, всеотдайни учители. И така — крачка по крачка ние вървим напред. Но като всяко проходящо дете, така и ние се нуждаехме от помощ, за да пристъпим уверено към живота; трябваше ни тласък, за да поемем сами, сами да изберем пътя и посоката. С тази отговорна задача се заеха нашите учители. Заредени с много обич, воля и решителност, самообладание и естествено - с търпение, те се опитваха да ни направят по - добри, да ни спасят от злобата и егоизма, да ни предпазят от грешките на младостта.

Често обаче се отнасяхме несправедливо към техните усилия, забравяхме, че "да обучаваши, значи да учиш двойно" /Жубер/. Мислехме, че учител е равносилно на машина, чиято работа е да търпи ученическите ни капризи и своеволия, че те могат да се настройват според всяко наше желание и на всяка цена да знаят всичко. Смешно! Но ако не това, със сигурност — те могат да прощават!

Колко жалко, че равносметка си даваме

Когато човек влезе в училището, той се сблъсква с много и различни неща от живота — постепенно се научава да общува със своите съученици и учители, опитва се да им покаже личностните им качества, способности, знания и умения. С преминаването ни в по-горен клас ние все по-често си задаваме въпроси като: "Каква професия да избира?", "Какъв да стана?"

В спомените за моето училище изпъкват тези, свързани с приятелите ми. Отношението на учителите към нас — учениците, разговорите между съучениците затова какво сме обсаждали в някой час, ходенето по коридорите и срещите с тях — всичко това остава завинаги в сърцето на всеки.

Днес мнението ми за училището се е променило, както може на повечето ми приятели. Сега когато съм за последна година тук, гледам на училището си като на някакъв храм, от който ще ми баде

трудно да изляза. Тук са моите приятели и учителите, които толкова време се трудеха да ни научат на нещо. Може би повечето ученици гледаме на учителите ни не като на такива, а като на наши добри приятели. Те са духовните ни водачи. Учителите съчетават в себе си общочовешки ценности, тези на истинската доброта, красотата, духовността и справедливостта. Те прозират дълбоко в нещата от живота — в настоящето, назад и напред във времето. Подреждат света със силни в прозрението "какъв трябва да бъде" той.

Учителите ни разкриват непознати светове. Повеждат ни "навътре" в проблемността на човешкия живот.

В бъдеще всеки от нас си представя училището по различен начин. Аз мисля, че то винаги ще бъде важна част от всеки човек, независимо какво е.

Ирена Иванова
Иванова 12 "а" клас

накрая на дългия път, едва когато сме достигнали първия връх разбираме, че трудът и бързането са си стрували. Даваме си сметка, че всеки начин и метод на преподаване цели единствено да ни образова и възпита и всеки учител е истински професионалист. **Благодарим!** Без лицемерие, без фалш! **Благодарим** на теб, училище, за широко отворените врати! **Благодарим** на вас, учители, за широко отворените сърца! **Благодарим** и на тези велики личности като Бенковски, които създадоха историята, които направиха нашето съществуване възможно! **Благодарим!**

Защото благодарността е паметта на сърцето!

Стефка XIIа клас (2003г.)

ПОСЛАНИЕТО НА НАСТОЯЩЕТО

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

бивши и настоящи възпитаници на СОУ "Г. Бенковски",

За българина от Възраждането и до днес училището е светилник на просветата, храм на духовността. Част от тази вековна българска традиция е и Тетевенската гимназия със своята 90-годишна история. Вече 90 години нашето училище е водещ фактор в културния живот на малкия балкански град, място, където са получили своето духовно кръщение цели родове и поколения от околността. И днес то продължава да бъде онази "духовна кърмилница, която бди над града", онази културна нива, чиито семена дават богат и щедър плод-умни, образовани и талантиливи млади хора.

Честит юбилей!

Нека всички заедно съхраним и пренесем традициите на първите будители, създали това светилище! Нека техният апостолски дух и паисиевски плам бъдат нашите опори, за да съградим и училището на бъдещето-модерно, съзвучно с предизвикателствата на XXI век.

На многоя лета

Йонка Николова

Директор на СОУ "Георги Бенковски"

Ом стремежа на тешевенци към знанието и духовното израстване започват нашата вяра, споделена любов и отговорност за Тешевен.

Цецка Димитрова,

Кмет на община Тешевен

Историята на Тешевенската гимназия е неразделна част от летописа на родния град.

Какво Ви даде гимназия "Георги Бенковски" – Тетевен?

В ученическите ми години в гимназията се засили у мен любовта към българския език и литературата благодарение на прекрасните ми преподаватели. Гимназията възпита у мен трудолюбие, стремеж към усъвършенстване и обществена отговорност.

Парашкева Цачева – бивш директор на СОУ "Г. Бенковски"/

Какво бихте казали на своите ученици днес?

Настоящото време на безизходица не бива да ви белязва, да ви отчайва, не му се давайте – то ще отmine. В задъхоното технократно съвремие запазете човешкото, доброто в себе си. Давайте отпор на циничната философия за омаловажаване на най – ценното в хомосапиенс – словото, съзнанието и духовността.

Теменужка Т. Гачева – бивш директор на СОУ "Г. Бенковски"/

На какво би научиха учителите от

СОУ Г. Венковски ?

Заедно с 24 май- празникът на духовността идват и абитуриентските балове. Гимназия "Георги Бенковски" се разделя с поредния си випуск. Едновременно щастливи и тъжни дванадесетокласниците се разделят със съучениците, приятелите и любимите си учители.

Те изминаха пътя до средното си образование.

12"а"(2004г.)

Маги: Учителите ни научиха да бъдем справедливи, честни. Научиха ни на взаимно уважение и да бъдем по-добри.

Валя: Несъмнено на знания, но и на много житейски уроци-благодарение и на техните съвети съм това, което съм - по-мъдра, с цели в живота; по-добър човек.

Ивайло (Гаданя): На ред и дисциплина.

Бойко: На трудолюбие.

Цветослав: Научиха ме на много знания, за което съм им много благодарен!

12"б"(2004г.)

Лидка: Учителите ми разкриха непознати за мен страни на живота.

Тони: Научиха ме най-вече на упоритост. Показаха ми, че мога да постигна всичко, което искам.

Коки: Показаха ми правилния път в живота.

Велислава: Може би ме научиха на това да мога да се справям с нещата от живота по-упорито, по-смело. Да навлизам в живота без толкова много страх.

126 (2003г.)

Деси П.: Много знания. Учителите ни помогнаха да се изградим като личности, помагана ни в трудни моменти. Благодарение на техните усилия, много от нас ще опитат да продължат образованието си. **БЛАГОДАРИЯ ЗА ВСИЧКО!!!**

Миглена: Много знания. Учителите ни помогнаха да се изградим като личности и характери. Благодарение на техните усилия през тези години много от

нас ще се опитат да продължат учението си. Благодаря, голямо благодаря на всички учители, които изтърпяха през годините и дадоха всичко от себе си, за да ни "вляят" малко знания.

Соня М.: Много знания и умения

Редакционен екип:

Авторски текстове за този брой подготвиха:
Ваня 126, Боби 126, ученици от Ха, Ирена Иванова 12 а, текстове представени от Христо Спасунин

Дизайн и компютърна обработка:

Валентина Минковска и Владимир Димитров
Редактор : Димчо Диков, Йонка Николова
Редакционният екип е отворен за нови членове.

Адрес: ул"Кардан "14 Тел.:23-89,
e-mail: gbenkovsky@teteven.net